

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום (לב, ד)

מה ראה הכתוב לציין ולפרט להיכן נשלחו המלאכים - "ארצה שעיר שדה אדום"?

ובכלל יש להבין, מה ראה יעקב לשלוח מלאכים לפייס את עשיו, הלא מטבע האדם שהזמן מקהה את רגש הכעס שבו, והרי מאז יצא קצפו של עשיו על יעקב חלפו שלושים וארבע שנה [ארבע עשרה שנה שהה אצל שם ועבר, ארבע עשרה שנה שבהן נולדו לו ילדיו ועוד שש שנים שעבד אצל לבן], ומן הסתם שכך כעסו של עשיו? התשובה היא: אדם שהערים על הזולת פעם ועוד פעם, וכשנתגלה הדבר לחברו הוא כועס עליו כעס גדול על שני מעשי הערמה שעולל לו. בחלוף השנים, כיצד ידע בעל המעשה אם חברו עודנו שומר בליבו טינה עליו, או אולי נשכח הדבר כבר מלבו לגמרי? הנה, כאשר מתברר לו שנולדו לו שני בנים, והוא קרא את שמם על שם אותם מעשים, בודאי המעשים לא נשכחו מלבו. מעשים אשר נראים בעיני האדם כעוולה נוראה עד שראוי לחוקק אותם לזכרון עולם ולהנציחם בשמותיו של בנו, אות הוא כי חקוקים הם על לוח לבו והוא שומר טינה לעושיהם גם בחלוף עשרות בשנים.

ליעקב נודע כי עשו קרא לשני מקומות מושבו על שם שני מעשי הערמה שעשה לו. "ארצה שעיר", זכר ל'גנבת' הברכות מיצחק על ידי התחזות לעשיו השעיר, ו"שדה אדום", זכר למכירת הבכורה תמורת נזיד העדשים. מכאן הבין יעקב שגם בחלוף השנים עדיין חקוקים מעשים אלו בלבו של עשיו ולא נתפייס עליהם. ועל כן נאלץ יעקב לשלוח מלאכים אל עשו כדי לפייסו ולשכך את כעסו.

זהו שאומר הכתוב: "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו", ומדוע עשה כן? כי שמע את השמות "ארצה שעיר שדה אדום".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א